

DE ONBEXENDE

Komedie in vijf bedrijven

door

ARNOUT KORS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ONBEXENDE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARNOUT KORS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Deciair

Mevr. Deciair

Nadia - hun dochter

Grinda

Sjip - haar zoon

Pietro

Asha

Man - secondant

Olifantsmasker

Gasten op het feest

Muzikanten

EERSTE BEDRIJF

(een terras van een stadsvilla. Op het terras staan palmen, oleanders en andere potplanten. In het midden een tafel met tuinstoelen. Een kamer met twee brede deuren komt op het terras uit. Het is avond. Claxons en vogels zijn nu en dan zacht te horen.

(Vanuit de kamer klinkt gelach. Bewegingen in kaarslicht zijn te zien. De deuren worden geopend)

GRINDA: Laten we op het terras gaan zitten. Het is heerlijk weer. *(Grinda en Asha komen op. Grinda is gekleed in een strak kleurrijk mantelpakje. Ze heeft kort blond haar. Haar mollige wangen en lippen geven haar iets goedmoedigs. Asha's gezicht is een beetje bleek. Haar grote bruine ogen hebben een warme uitstraling. Ze heeft donker steil haar dat recht afgeknipt tot haar kin reikt. Ze is gekleed in een zwarte jurk waaronder ze donkere kousen draagt. Grinda en Asha zetten beiden een kaars en een wijnglas op tafel. Tijdens de conversatie nippen ze af en toe aan hun glas)*

ASHA: Vanmiddag voelde ik me zo ongelukkig dat ik er vrolijk van werd. Wel een kwartier heb ik liggen huilen in de zon. Totdat twee wandelaars me in de gaten kregen. Natuurlijk zag ik hen te laat. "Wat scheelt eraan?" wilden ze weten. Ze woonden vlakbij op een boerderij. Ik moest en zou met hen mee om tot rust te komen.

GRINDA: En wat heb je tegen ze gezegd?

ASHA: Eerst liep ik een beetje mank terwijl ze me met vragen bleven bestoken. Toen dacht ik dat ik sneller van hen af zou zijn met een verloren portemonnee. "Maar dan moeten we zoeken," zei de man. Daar kwam ik natuurlijk niet onderuit. Samen liepen we de weg weer terug door het veld en vandaar naar de stad. Op het laatst geloofde ik dat ik hem echt verloren had. *(Grinda staat op en doet lampions aan terwijl Asha blijft praten)*

ASHA: Toen ik thuiskwam, heb ik natuurlijk moeten lachen om dat alles. Maar iets bleef hangen, alsof ik het verlies van de portemonnee maar niet kon vergeten. En toen de avond viel, kon ik niet binnenblijven. Ik kom toch niet ongelegen?

GRINDA: Volgens mij is het de kater. Bovendien ben je zo verschrikkelijk verliefd. Je gezicht sprak boekdelen!

ASHA: *(geschrokken)* Werkelijk?

GRINDA: Een goede detective zul je wel niet worden. Zodra je de zaal in kwam, volgde je hem als een discipel. Je trapte mensen op hun tenen en sloeg iemand wat uit zijn hand.

ASHA: Nee!

GRINDA: (*is klaar met het aansteken van de lampions en gaat weer zitten*) Ik kan er niets aan doen. En bij de bar bleef je maar drinken. Omdat je anders geen reden had zo dichtbij hem te staan.

ASHA: Pietro is geweldig!

GRINDA: Smaken verschillen.

ASHA: Hij is niet zomaar een man.

GRINDA: Het is te hopen van wel.

ASHA: Ik probeerde zijn aandacht te trekken.

GRINDA: Dat deed je zeker. Behalve een vijgenblad zie ik geen alternatieven meer.

ASHA: Er zwierven al snel veel mannen om me heen.

GRINDA: Je hebt hem wel drie keer aangesproken, is het niet?

ASHA: Ik begon met: je onderzoek vind ik fantastisch. Hij wachtte na een hoofdknik rustig af, want wat had ik daarmee gezegd? Een seconde later sloeg een vriend hem op z'n schouder. De tweede keer zei ik: is het waar dat telepathie zo'n algemeen verspreid verschijnsel is? Natuurlijk luisterde hij de derde keer al niet meer: ik heb mezelf belachelijk gemaakt met zo'n simpele vraag.

GRINDA: Misschien stond het onderwerp hem niet aan.

ASHA: Zijn onderzoek staat hem niet aan?

GRINDA: Op een feestje misschien niet. Hij is minder serieus dan je denkt.

ASHA: Je zegt het op een toon alsof je zijn gedachten kent.

GRINDA: Heb je het echt nog niet door?

ASHA: Wat dan?

GRINDA: Dat hij verliefd is.

ASHA: Is hij verliefd? Bedoel je dat hij misschien in het geheim verliefd is op... mij?

GRINDA: Hou je vast Asha.

ASHA: Ik begrijp het, ik ben verloren. (*Asha kijkt onrustig om zich heen alsof ze iets zoekt*) Dit was het dus wat ik voorvoelde. Ik kan je verzekeren, het is heel wat erger dan het verlies van een portemonnee.

GRINDA: Erger dan een goedgevulde zeker niet.

ASHA: Die heb ik niet!

GRINDA: Zie je nou wel. Het valt dus wel mee. Vooral omdat ik iets heb bedacht.

ASHA: Je bent zo slim!

GRINDA: Bewaar je complimenten voor later. Luister: Pietro is smoor op Nadia.

ASHA: Natuurlijk, ik had het kunnen weten: vanwege haar geld.

GRINDA: *(met opgetrokken wenkbrauwen)* Is hij zo snel in je achting gedaald?

ASHA: Alle mannen houden van vrouwen met geld. Daar wordt hij alleen maar mannelijker door.

GRINDA: Maar Nadia wil niets van hem weten.

ASHA: *(springt op)* Geweldig! Moeten we daar niet op drinken?

GRINDA: *(terwijl ze doorpraat, heft ze haar glas op)* Waarom wil Nadia hem niet?

ASHA: Omdat ze iedere man wil.

GRINDA: Omdat ze de juiste man niet kan vinden.

ASHA: Dat komt op hetzelfde neer.

GRINDA: Maar stel dat ze wel de juiste man ontmoet.

ASHA: Nadat ze naar het andere eind van de wereld is gereisd.

GRINDA: Dan zal Pietro's houding ten opzichte van haar veranderen.

ASHA: Zijn passie zal nog hopelozener zijn, wat hem nog verliefder maakt.

GRINDA: En dan een zwak moment en Pietro vervloekt zijn geliefde.

ASHA: Pietro is anders.

GRINDA: Jij neemt hem in je armen en verwarmt zijn moegestreden ziel.

ASHA: Als dat zou kunnen... Maar Grinda, waar is die man die Nadia zal veroveren?

GRINDA: Hij is hier.

ASHA: Hier?!

GRINDA: Kom maar te voorschijn Sjip. *(Geritsel is te horen. Planten aan de linkerkant bewegen. Sjip verschijnt. Asha geeft een gillette en kijkt verbaasd naar Sjip. Hij is groot. Zijn donkere pak zit te krap. Hij draagt een breedgerande zwarte hoed. Daaronder liggen grijze, zeer heldere ogen waarmee hij doordringend om zich heen kijkt. Ze vertonen af en toe een metaalachtige gloed. Verder bezit zijn gezicht een onopvallende welgevormdheid. Sjip geeft Asha een hand)* Sjip dit is Asha, Asha dit is Sjip. *(Sjip knikt, Asha blijft hem aankijken alsof hij een geestverschijning is. Terwijl hij gaat zitten tussen de twee vrouwen, knoopt hij het colbertje open en strijkt zijn das recht. De manier waarop hij met over elkaar geslagen benen zit, heeft iets stijfs)*

ASHA: *(met zachte stem)* Hij heeft alles gehoord.

GRINDA: Sjip en ik hebben geen geheimen voor elkaar. Het is... mijn zoon!

ASHA: Je zoon?!

SJIP: Zeker, ik ben in het biotechnisch laboratorium van de universiteit geboren. Op drie mei, precies elf punt vijfenvijftig vond

een synthese plaats tussen een eicel en een zaadcel wat het begin van mijzelf betekende. Dit gebeurde onder het toezien van Grinda die hier naast ons zit en zij heeft mijn ontwikkeling nauwkeurig gevolgd. Op mijn geboortedag, sterker, het moment van mijn geboorte moet naar verluidt de zon hebben geschinen en Grinda heeft het buisje met de bevruchte eicel tegen het licht gehouden.

GRINDA: Je moet oppassen dat je ons niet verveelt Sjip.

SJIP: Ik beantwoord enkel de vraag van Asha.

ASHA: Maar Sjip, dat is toch niet echt je geboorte?

SJIP: Mijn tweede geboorte vond plaatst acht maanden en drieëntwintig dagen later, op een zondagmiddag, vijftien punt achtendertig. Spoedig nadat de eerste weeën werden waargenomen, kwam ik ter wereld en de moeder maakte het wel, maakt het voor zover ik weet nog steeds wel, is het niet zo Grinda?

GRINDA: Zeker, zeker, maar moet je dat alles vertellen? *(Sjip zwijgt. Hij verandert een paar maal van houding en kijkt beurtelings naar Grinda en Asha)*

GRINDA: Het spijt me Sjip, maar soms zou je iets bondiger kunnen zijn.

ASHA: Grinda! Hoe kun je dat zeggen? Hij is zo vriendelijk!

SJIP: Nee, ze heeft gelijk. Het kost me moeite niet precies te antwoorden en dan raak ik wel eens verstrikt in mijn eigen zinnen. Ik had het laatst in de nachttrein, vertrektijd één punt tweeëntwintig ven perron zeven. Ik zat samen met drie andere passagiers in een coupé, allen van het vrouwelijk geslacht. Eén van hen stelde me een vraag en voor het antwoord gebruikte ik de hele treinreis. Gelukkig werd het opgevat als een grap en klaptten ze toen ik uitstapte.

ASHA: Nou wat maakt het dan uit?

GRINDA: Sjip, ik geloof dat je morgen nog even bij me langs moet komen.

SJIP: *(schudt zijn hoofd)* Oh nee moeder, ik geloof niet dat ik...

GRINDA: Het zal maar even duren. *(Sjip kijkt ongelukkig maar lijkt niet in staat verder te protesteren. Zijn armen hangen slap)*

ASHA: Wat spook je uit Grinda?

GRINDA: *(opgewekt)* We zouden haast de reden vergeten waarom we Sjip hebben uitgenodigd. Vertel eens Sjip: wat vind je van vrouwen?

SJIP: *(met zijn handen stijf op zijn knieën)* Er is niets mooier dan een vrouw op deze wereld, met name een naakte vrouw. Een fluweelachtige huid, stevige ronde borsten, een gladde rug,

landschapsmooie billen, een honingzoete bloemkelk, (*Asha verslikt zich en hoest terwijl Sjip blijft doorpraten*) spiegelende nagels, fijne enkels, door zonlicht verguld haar, uitnodigende oorlellen, sensuele lippen...

GRINDA: Dat alles behoort tot de zichtbare, tastbare wereld. Is er ook iets op geestelijk vlak wat je in vrouwen aantrekt Sjip?

SJIP: Daar was ik nog niet aan toe, maar goed: ik geloof dat vrouwen over het algemeen gevoeliger zijn dan mannen. Om die reden stel ik het praten en samenzijn met vrouwen op prijs. Zij tonen me nuances die me niet opvallen. Ze brengen me in werelden die ik nooit zou hebben bereikt. Ik meen te...

GRINDA: Er is een vrouw waarvan ik denk dat ze perfect voor je is. Na de eerste ontmoeting zul je al stapel op haar zijn. Ze bezit al de lichamelijke zaligheden waarover je hebt gesproken en haar ziel is uitermate vrouwelijk.

SJIP: Maar waarom vertel je me dat?

GRINDA: Heb je de leeftijd niet bereikt?

SJIP: Zeker, ik ben nu zelfs twintig jaar, achtenzeventig dagen en zeveneneenhalf uur oud.

GRINDA: Morgen zul je de juiste vrouw ontmoeten: Nadia!

SJIP: Een mooie naam met drie volle klinkers en twee gediensstige medeklinkers.

GRINDA: Ik zal je voorstellen aan haar vader professor Declair...

SJIP: Professor Declair van de universiteit? De tweeënvijftigjarige, één meter tachtig lange en zesenzeventig kilo wegende, kalende heer, met veel haar bij de slapen en grijze heldere ogen...

GRINDA: Precies, we zullen met hem gaan picknicken. (*knipoogt naar Asha*) Dat heb ik met zijn vrouw geregeld. Natuurlijk ben jij ook uitgenodigd.

ASHA: Ik kom alleen als Pietro er is.

GRINDA: Dacht je dat de professor zijn belangrijkste assistent niet zou uitnodigen? (*kijkt naar Sjip*) Dan denk ik dat het beter is dat je nu gaat slapen Sjip.

SJIP: Nu al!

GRINDA: Morgen moet je goed zijn uitgerust. (*Sjips armen vallen slap neer. Hij staat langzaam op en stoot een glas om dat neerklettert. Asha springt geschrokken op en kijkt naar haar jurk. Sjip werpt blikken om zich heen en onder de tafel*)

SJIP: Verschrikkelijk, dit is verschrikkelijk.

ASHA: Nou ja, het valt wel mee. Er is niets op mijn kleren gekomen.

SJIP: (*terwijl hij een stuk glas opraapt en het weer rinkelend laat vallen*) Verschrikkelijk, het is mijn schuld.

GRINDA: Zo erg is het niet Sjip. We ruimen het zo dadelijk wel op.

SJIP: Maar de wijn is voor eeuwig bedorven.

GRINDA: In de kelder liggen meer flessen. Het lijkt me beter dat je gaat slapen Sjip.

SJIP: Het spijt me enorm Asha. *(ze schudden elkaar langdurig de hand)*

ASHA: Het geeft niets Sjip. Tot morgen.

GRINDA: Slaap goed.

SJIP: Welterusten moeder, tot ziens Asha. *(Sjip verdwijnt door de openstaande deuren in het donkere huis. Men kan hem nog "verschrikkelijk, verschrikkelijk" horen mompelen)*

ASHA: *(naar de plaats kijkend waar Sjip is verdwenen)* Wat een aardige jongen!

GRINDA: Denk je dat hij Nadia zal bevallen?

ASHA: Oh zeker, alle mannen bevallen haar. Maar of ze zich tot hem speciaal aangetrokken zal voelen... Het moet!

GRINDA: Wees maar niet bang Asha. Sjip zal niet alleen in de smaak vallen bij Nadia maar ook bij de professor. En omdat Nadia haar vader vereert, zal ze zeker zijn opinie overnemen.

ASHA: *(grijpt Grinda's handen)* Je bent geweldig! **(doek)**

TWEEDE BEDRIJF

(een parkachtig bos op een klein eiland. Rond om een grasveld staan pijnbomen. Er is brem te zien en er zijn rozenstruiken. Achter de bomen schemert iets van de zee. In het midden van het grasveld zijn kleurige kleden gelegd. Daarop zijn etenswaren uitgestald en her en der blinkt een kopje of een lepel in het zonlicht. Op de kleden zitten de professor, zijn vrouw, en Pietro.

Pietro heeft in het eerste bedrijf een beschrijving van Declair gegeven. Mevrouw Declair is een knappe vrouw van vijfenveertig jaar. Haar kleren zijn zo meisjesachtig dat ze samen met haar paardenstaart op de lachspieren werken. Pietro is een knappe jongeman met kortgeknipt blond haar en een ongeschoren gezicht. Als hij lacht komen er kuiltjes in zijn wangen.

Gedurende het hele bedrijf zijn vogels en krekels te horen en een enkele keer in de verte een schel roepende kinderstem)

MEVR. DECLAIR: Waar blijven ze nou. Ze hadden hier al lang moeten zijn. Zal ik nog eens kijken? Misschien staan ze bij het haventje te wachten.

DECLAIR: *(zonder op te kijken van zijn boeken en papieren die hij om zich heen heeft gespreid)* Ja doe dat maar. *(mevrouw Declair af. Pietro staat op. Terwijl hij snel om zich heen kijkt, haalt hij een paar eieren te voorschijn en wisselt deze met eieren die op het kleed liggen)*

DECLAIR: Wat ben je aan het doen Pietro?

PIETRO: *(zingt)* Wat ben je aan het doen, wat ben je aan het doen? Wat zullen ze opkijken! Wie een hardgekookt ei verwacht slaat stevig op de schaal, nietwaar prof?

DECLAIR: Krijg je nooit genoeg van je grappen en grollen?

PIETRO: Kijk eens naar de sinaasappels.

DECLAIR: Nee!

PIETRO: Alsjeblieft! *(Declair werpt een verbolgen blik op de sinaasappels die achter zijn rug liggen)*

DECLAIR: *(zuchtend)* Wat is er mee?

PIETRO: *(lacht)* Van plastic, ze zijn van plastic.

DECLAIR: Kan je geen moment serieus zijn.

PIETRO: Maar dat ben ik de hele week al geweest!

DECLAIR: Maandag laat je tien taarten op de faculteit bezorgen vanwege Botticelli's geboortedag...

PIETRO: Serieus of niet?

DECLAIR: Dinsdag koppel je een secretaresse aan een tijdelijk medewerker met e-mails die je zelf hebt geschreven.

PIETRO: Hoe weet je dat?

DECLAIR: Woensdag kom je met een papegaai de collegezaal in die je op een lessenaar zet. Hoe lang hebben de studenten je uitgefloten?

PIETRO: Het nuttigste dat ze tot nog toe hebben gedaan.

DECLAIR: Donderdag beschuldig je een collega van het stelen van je portemonnee. Jullie maken ruzie tot ze begint te huilen. Dan trakteer je haar op een bos bloemen die je uit de lucht tovert.

PIETRO: Dat was niet zo'n goede dag. Maar ze kan niet tegen ruzie maken, wat heel grappig is. En ze is zo eerlijk, lenen staat voor haar al gelijk aan diefstal!

DECLAIR: Vrijdag neem je een Japanner mee en laat ons geloven dat hij een vooraanstaand professor is in zijn moederland.

PIETRO: Hij is de superkok in het restaurant bij mij om de hoek. We hebben later zo gelachen!

DECLAIR: En wat heb je gedaan aan het onderzoek? Niets!

PIETRO: (*serieus*) Dat is niet waar. Ik heb gedacht. Zoveel zelfs dat ik nu hoofdpijn heb.

DECLAIR: Van de wijn van gisterenavond, zul je bedoelen. Niets heb je gedaan en dat terwijl er volgende week resultaten moeten liggen.

PIETRO: Volgende week?! Maar daar wist ik niets van!

DECLAIR: (*jammerend*) Ik weet het ook pas sinds gisteren. Het is die nieuwe decaan, die vent is gek! Hij weet het verschil niet tussen formele regels en de dagelijkse praktijk.

PIETRO: Maar het is geen kwestie van even wat berekeningen uitvoeren. Er moet gedacht worden, gedacht!

DECLAIR: Als ik volgende week niets kan laten zien, hangt ontslag boven ons hoofd.

PIETRO: (*lacht*) Ontslag? Dat komt je vast goed uit. Je zei pas nog dat je graag een cruise wilde maken!

DECLAIR: (*huilerig*) Hier zit ik met mijn briljantste medewerker. Ja de briljantste medewerker van de universiteit en alles wat hij weet te verzinnen is een grap maken over mijn op handen zijnde ontslag!

PIETRO: Je moet niet zo somber zijn. Het onderzoek kunnen ze nooit van ons afnemen.

DECLAIR: Maar jou wel.

PIETRO: Ik zal je niet verlaten. We zijn een prima duo. Vroeg of laat komen de resultaten.

DECLAIR: (*glimlacht voorzichtig*) Is het waar?

PIETRO: Als je maar begrijpt dat er werkdagen zijn en weekends!

DECLAIR: Ach! (*Declair verbergt zijn ogen achter zijn handen*)

PIETRO: Wat moet ik dan bekijken?

DECLAIR: (*steekt energiek een paar vellen omhoog*) Dit en dit en dit. Maar het gaat natuurlijk niet alleen om de berekeningen.

PIETRO: (*spottend*) Nee, natuurlijk niet.

DECLAIR: We moeten iets subliems bedenken Pietro.

PIETRO: Sublieme dingen bedenk je niet, ze kruipen als insecten in je nek. Pas als je ze hebt doodgeslagen, weet je wat je hebt gedaan.

DECLAIR: Je hebt gelijk, je hebt gelijk, maar doe alsjeblieft wat ik je heb gevraagd. (*mevrouw Declair verschijnt weer*)

MEVR. DECLAIR: (*hijgend*) Ze zijn nergens te vinden. Ik heb het hele eiland afgezocht. Ik ben zelfs op de heuvel geweest.

PIETRO: Dat zegt niets. Hoe ben je gelopen?

MEVR. DECLAIR: In het rond!

PIETRO: En als zij ook in het rond lopen? (*mevrouw Declair kijkt hem sullig aan*) Dan is het mogelijk dat jullie uren achter elkaar in het rond lopen.

MEVR. DECLAIR: Onzin!

PIETRO: (*een hand opheffend*) Nee, ik meen het. Ik zal je helpen maar op mijn eigen manier, chaotisch, kriskras over het eiland.

DECLAIR: Dat verbied ik je, je zou dit oplossen. (*Declair slaat op de papieren*)

PIETRO: Dat doe ik onderhand wel.

DECLAIR: Zo'n berg aan gegevens? Onderhand?

MEVR. DECLAIR: Schat, ik vind dat je die jongen echt te veel laat doen. Het is weekend!

DECLAIR: Ach niemand interesseert zich voor me. Denk toch aan het ontslag dat boven mijn, onze hoofden hangt! (*Pietro pakt enkele vellen aan en loopt samen met mevrouw Declair weg*)

PIETRO: (*zwaait met de papieren*) Maak je maar geen zorgen. (*Declair zit alleen. Hij mompelt "er komt niets van terecht." Dan schiet hij in de lacht en zegt tegen zichzelf: "tien taarten!" Hij schudt zijn hoofd. Van rechts komen Grinda en Sijp op*)

GRINDA: Goedendag professor!

DECLAIR: (*kijkt op*) Ha Grinda. Mijn vrouw en Pietro zijn naar jou en Nadia op zoek...

GRINDA: (*wijst*) Nadia en Asha zwemmen in de kleine baai.

DECLAIR: (*gaat staan*) Dan zal ik mijn vrouw... (*lacht*) Nee, ik kan beter op haar wachten, straks zijn we allemaal naar elkaar aan het zoeken.

GRINDA: (*ernstig*) Ik ben heel blij dat ik je alleen tref. Ik moet je iets

vertellen. (*Grinda wenkt Sjip die onder de dennen staat*)

DECLAIR: (*resoluut*) Nee, daar komt niets van in. Hij doet gewoon zijn tentamen. Met dat soort zaken hou ik me niet bezig.

GRINDA: Professor...

DECLAIR: Ik ben sowieso in een positie dat ik me niets kan veroorloven.

GRINDA: Ik wilde je voorstellen aan mijn zoon!

DECLAIR: (*laat van schrik een boek vallen*) Je zoon? (*Grinda knikt*) Maar Grinda, ik heb je toch nooit zwanger gezien?

GRINDA: Hoe zou dat ook kunnen? Je kent me nog maar tien jaar! Kijk eens goed. Hoe oud denk je dat deze jongen is?

DECLAIR: Je hebt gelijk. Mag ik je alsnog feliciteren? (*Declair schudt Grinda's hand. Sjip steekt zijn hand uit die Declair ook schudt*) En jij ook nog gefeliciteerd.

GRINDA: Wat is hij gegroeid hè.

DECLAIR: Hij is een hele piet.

SJIP: Mijn naam is Sjip.

DECLAIR: Een leuke naam. Vertel eens Sjip, hoe komt het dat ik jou nog nooit hebben gezien?

SJIP: Mijn moeder heeft me een beschermde opvoeding gegeven. Lessen aan huis, spelen in de tuin. Ik ben nog maar drie keer in de stad geweest. En daarbuiten al helemaal niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto